Villon et Baudelaire en roumain

Balada spînzuraților
(Epitaful lui Villon)

Oameni fîrtați ce încă-ți vieţui,
Nu vă domnească-n inimi împietrire,
Că-ndurători cu bieți de noi de-ți fi,
Îți dobîndi de Sus milostivire.
Cum stăm în ştreang cinci-şese ni-ți privi,
Cînd trupul ce-am ştiut a ghiftui
S-o face zdrențe, ros, şi-o putrezi,
Ciolanele scrumindu-se la soare,
Au nu vă îmbiați a şăgui,
Ci toți rugați pre Domnul de iertare!

Frățînilor, de facem rugăminte,
Nu vă scîrbiți, măcar că ne-au răpus
Pe drept. Că nu-i tot omul om cuminte
O ştiți cu toții, credem, îndeajuns.
Ne-ndreptățiți voi, frigul ne-a pătruns,
La fiul Preacuratei cel de Sus,
Ne scalde-n haru-i păzitor, că nu-s
Departe vîlvătăile tartare,
Deci sufletul nu ni-l goniți, ne-am dus,
Ci toți rugați pre Domnul de iertare!

BDD-A4920 © 2004 Editura Universității din Suceava
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 23:07:34 UTC)

Scăldați am fost de ceți şi ploi avane,
Zvîntați apoi de soare, sfarogiți,
Țărci, corbi ne luară ochii din găvane,
Sprîncene, bărbi: rămas-am jumuliți.
O clipă baremi nu stăm liniştiți:
De ici colea în vînt zburătăciți,
Pre plac îi facem hojma, nesmintiți,
Crunt ciuguliți din cap pînă-n picioare.
Tovarăşi dar de nu vreți să ne fiți,
Voi toți rugați pre Domnul de iertare!

Prințe Iisus, ți-s toate-n stăpînie,
Fereşte-ne de-a Iadului domnie:
Cu el să n-avem trebi ori judecare.
Oameni, nu-i loc aici de băşcălie,
Ci toți rugați pre Domnul de iertare!

Duhul vinului

La asfințit, în şipuri, cînta duhul din vin:
„Om oropsit drag mie, eu îți închin azi, iată,
Un cîntec de frăție şi de lumină plin
Din temnița de sticlă cu ceară ferecată!

Ştiu, ca să-mi dărui viața şi sufletul din mine
Se cer atîta trudă şi soare arzător
Şi valuri de sudoare pe-ncinsele coline;
Dar bun voi fi cu tine, şi recunoscător,

Căci simt dacă alunec nespusă bucurie
Pe gîtu-i cînd e omul greu ostenit de munci,

BDD-A4920 © 2004 Editura Universității din Suceava
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 23:07:34 UTC)

Mi-e pieptu-i cald prielnic sălaşul de vecie
Şi mult petrec mai bine ca-n hrube reci, adînci.

Auzi tu cum răsună cîntare de dumineci,
Cum murmură speranța în sînu-mi fremătînd?
Cu coatele pe masă, îți vei sumete mîneci
Şi-mi vei aduce slavă, cu împăcare-n gînd.

În ochii soației tale lumini eu voi aprinde,
Iar fiului putere-i voi da, pe chip culori,
De-i firav azi atletul ce viața-n brațe prinde,
Ulei voi fi călindu-i muşchi tari de luptători.

În tine am să lunec, ambrozie din vie,
Bob scump sădit de unul şi-n veci Semănător,
Din însoțirea noastră să crească poezie
Spre Dumnezeu învoaltă ca floare printre flori!

Traductions de Giuliano Sfichi

BDD-A4920 © 2004 Editura Universității din Suceava
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 23:07:34 UTC)